

PUT YOUR SOUL ON YOUR HAND AND WALK

Direcció i guió: Sepideh Farsi **Països:** Palestina, França, Iran **Durada:** 110 min **Any:** 2025
Gènere: Documental **Interpretació:** Sepideh Farsi, Fatma Hassouna **Música:** Cinna Peyghamy **Fotografia:** Sepideh Farsi
Versió original en anglès, francès i àrab, amb subtítols en espanyol

SINOPSI

Una cineasta connecta amb una dona palestina a Gaza que documenta la vida sota bombardejos. Durant els seus més de 200 dies d'intercanvis digitals, el significat canvia després de la mort de la Fatma en un atac israelià el 16 d'abril de 2025. (IMDb)

CRÍTICA

El documental d'Sepideh Farsi 'Put your Soul on your Hand and Walk' es va presentar a Acid, al Festival de Canes 2025

"Espero viure la vida que vull. He de seguir documentant, per poder explicar als meus fills pel que he passat i al que he sobreviscut". Amb aquestes paraules plenes d'esperança i resiliència acaba ***Put your Soul on your Hand and Walk*** (Posa't l'ànima a la mà i camina), el nou documental de Sepideh Farsi, cineasta iraniana coneguda i reconeguda pels seus treballs, entre d'altres, sobre els conflictes al seu país natal (*Teheran sin autorización*, *Rosa roja*, *La sirena*).

Paraules que adquireixen un significat totalment nou a la llum dels esdeveniments del darrer mes. Qui les pronuncia és **Fatem Hassouna, fotoperiodista palestina de 24 anys** i personatge central del documental de Sepideh Farsi. El 15 d'abril passat, la jove **va morir a Gaza per un bombardeig israelià** juntament amb set membres de la seva família. El dia abans, es va assabentar que ***Put your Soul on your Hand and Walk*** havia estat seleccionada per a Acid, una de les seccions paral·leles del Festival de Canes 2025.

Així doncs, resulta difícil -per no dir impossible- contenir l'emoció davant la implacable obra de Sepideh Farsi: cada segon del documental ens acosta, impotents, a la ineludible i imminent mort de la jove palestina. La documentalista ha optat per un **procediment cru** que deixa espai a la por i als **capricis dels problemes de comunicació**: es limita a filmar amb un telèfon els intercanvis entre ella i Fatem Hassouna -en un altre telèfon-, una al seu pis més aviat luxós, l'altra al cor mateix de l'infern dels gazians.

Els talls de la xarxa són nombrosos, la veu i el discurs es fragmenten, el rostre de Fatem es congela fins a assemblar-se a una màscara mortuòria desgraciadament premonitòria, la imatge es descompon fins que es produeix una ruptura neta: la desconexió i els dies sense notícies.

Els intercanvis entre aquestes dues dones, que formen un vincle gairebé maternal, duraran un any, a partir de l'abril del 2024. Un any vivint fugint de poble en poble, un any documentant el genocidi des de dins, conscient de la importància vital del seu testimoni per a la història. "Cada vegada que es connecta i veig la seva cara, és com un miracle", diu Sepideh. "No importa si ens maten, riurem i viurem", tranquil·litza Fatem, a qui li agrada citar un poema o un passatge de *Les Evadés* per donar-se ànims.

A les ruïnes, on el temps sembla haver-se detingut, als carrers deserts per la por a un franc tirador ("Cada segon, quan camines pel carrer, poses l'ànima a la mà i camines"), sota els bombardejos de dia i de nit (com demostra l'esgarriós àudio), el somriure de **Fatem Hassouna** irradia a través de la pantalla, impassible pel desig de quedar-se i ajudar "la seva" Gaza, i de **donar testimoni** captant **imatges impactants**, que es projecten en el documental.

Digna i forta, somiava descobrir el món. Però mai no en va tenir l'oportunitat. Recentment, el Festival de Canes va anunciar que les pel·lícules presentades a Acid s'inclourien a la competició pel **Œil d'Or**, concedit cada any al **millor documental**. *Put your Soul on your Hand and Walk* serà reconeguda gairebé amb tota seguretat.

Manon de Sortiraparis – sortiraparis.com